

talelse indeholder forslag til løsning af de problemer, som Straffelovrådet har peget på.

Alt i alt mener jeg, at det vil være at skyde over målet, hvis man på baggrund af en enkeltstående og atypisk sag ændrer gældende lovgivning. Dels skal man være varsom med at lovgive på baggrund af enkelt saker, dels er det svært at pege på, hvordan man kan løse de problemer, som en afskaffelse af kravet om forudgående advarsel vil medføre.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Lotte Bundsgaard (S):

Det beslutningsforslag, vi behandler i dag, er udsprunget af en sag på Fyn. Her har en familie gennem længere tid chikaneret en lang række politikere og andre meningsdannere ved gentagne gange at ringe dem op midt om natten for derefter at lægge røret på.

Det er naturligvis en fuldstændig uhørt gerning, som ingen kan se med milde øjne på. Den konservative ordfører, der ligesom jeg selv kommer fra Fyn og har haft sagen tæt inde på livet, har derfor min fulde sympati i sin bestræbelse på at komme disse chikanerier til livs.

Vi skal gøre meget for at forhindre sager som denne. Men vi er i Socialdemokratiet ikke enige i, at dette forslag kan løse problemerne. Hvis vi antog, at vi havde haft en sådan lovgivning, før familien begyndte på sine chikaneopringninger, ville den så have ladet være? Det tror jeg ikke.

Vi politikere skal være garanter for, at lovgivningen i Danmark ikke bliver vedtaget ud fra enkeltstående tilfælde. Fordi én enkelt familie opfører sig tåbeligt og uacceptabelt, behøver vi ikke nødvendigvis at vedtage nye love. Vi kan ikke løse alle problemer ved at fremsætte beslutningsforslag i Folketinget. Så når vi aldrig til de store og vigtige problemer.

Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, som det foreligger.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Nu drejer det sig jo ikke kun om en enkelt sag, men når fru Lotte Bundsgaard tager fat i den her sag fra det fynske og siger, at vi som politikere er blevet chikaneret, kan jeg da sige, for ikke at blive anklaget for nepotisme, at det var først, da jeg som politiker gik ind i sagen, at jeg fik fornøjelsen af det her.

En anden ting i sagen er, at fru Lotte Bundsgaards argumentation jo overhovedet ikke

hænger sammen. Man siger med hensyn til denne her familie, at havde man haft de her regler, havde det ikke hjulpet noget alligevel. Jamen jeg må i hvert fald konstatere, at hver gang familien har fået en advarsel i den her sag, så holder det op. Det betyder jo altså, at det hjælper, når man går ind, og havde man nu haft mulighed for i forbindelse med grovere og vedholdende fredskrænkelser at klappe en bøde ud første gang, så var de nok slet ikke begyndt.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kan jeg da starte med at sige, at hvis jeg bliver udsat for telefonchikane de næste par dage, så ved jeg, hvem gerningsmanden er, for jeg ved jo, hvem der har begået disse forbrydelser.

Det er jo allerede sagt af de tidligere talere, at det er en modbydelig forbrydelse. Man er værgeløs. Mange bliver bange for den slags telefonopringninger, og det er alt for let at genere folk på den måde. Det er vi enige om.

Jeg tror også, vi alle sammen er enige om, at man ikke skal lovgive på grundlag af enkelt sager, men enkelt sager kan jo altid give os anledning til at se på, om det er noget, der kan blive et større problem, om det er på tide, at vi kigger på lovbestemmelserne. Og jeg vil stille det spørgsmål til mig selv og andre: Er det i hvert fald ikke rigtigt, at med al den moderne kommunikation er det også blevet meget lettere at genere andre mennesker? Det mener jeg også skal indgå som et moment, når vi skal diskutere sagen.

Den gældende ordning er jo i langt de fleste tilfælde ganske udmærket. Adam kan ikke holde sig fra Eva. Adam får et tilhold, og lige så snart han bare opsøger Eva, uanset om han generer hende eller ej, ja, selv om han lægger blomster, kan han få en bøde. Man skal ikke bevise noget forsæt om, at Adam vil genere Eva. Det er en ganske udmærket ordning, og som det også er nævnt, holder de fleste jo op, og hvis de ikke gør det, kan de jo få hæftestraf. Det er bekvemt for politiet, at der ikke er stillet nogen særlige krav, andet end at man altså skal overtræde tilholdet.

Vi ved til gengæld også, helt uden sammenligning med den sag fra Fyn, at der trods alt er nogle, der bliver ved, og hvor mennesker i årevis bliver forfulgt. Det er jo rigtigt, som ministeren siger, at så er der andre straffelovsbestemmelser, der kan træde i kraft, men vi ved, at denne form for forfølgelse kan være et problem, og det kunne vi jo benytte lejligheden til